

Benvolgut Pere!

Fa força dies que pensava escriure'l i, bé per un motiu o per un altre, ja ha passat tot l'estiu.

Què tal?, com anem? Espero que hagi passat unes bones vacances i que s'hagi lliurat, encara que per uns dies, de la seva feina, d'aquesta seva companya inseparable.

Jo, per la meua banda, tinc moltes coses per contar-li, la veritat, no sé per on començar, o potser sí, deixi'm agrair-li en primer lloc, de la manera més profunda possible, la seva desinteressada col·laboració en la revista IHUMA, (per cert, li adjunto - ja ho haurà notat - un exemplar). La veritat és que, fins ara, és l'únic ~~exemplar~~ número que ha sortit al carrer, els motius? diversos, però sobretot per una manca d'interès dels màxims responsables (recordi que jo hi col·laborava, només això), deixant de banda aquesta qüestió, no puc mostrar la meua conformitat en aquest únic número. El seu contingut, exceptuant algunes interessants i alhora brillants col·laboracions, i l'enfocament que ha rebut aquest, deixen molt que desitjar, per la meua opinió, en fi, vostè té ara l'ocasió de valorar-lo. De fet, deixi'm recordar-li que jo vaig intentar, en més d'una ocasió, introduir-me en l'elaboració de la revista per tal de dir la meua i posar el meu granet, no obstant m'aseguraven sempre que la cosa ja era feta o a punt de cloure, i al final, em va arribar l'exemplar tan sorprenentment com a qualsevol altre lector.

Ara com ara, alguns dels que, en aquella ocasió, vam col·laborar, ja fa dies que parlem de fer un altre número, aquest amb el nostre únic criteri. La veritat, la manera com aleshores van anar les coses, està molt allunyada dels meus propòsits i aspiracions, per tant no crec que això es cloqui així. De totes maneres perdoui si m'he fet pesat en aquesta explicació, força subjectiva.

Parlant d'altre, no sé si s'haurà adonat que la tramera d'aquesta meua carta és una altra de l'habitual. Li asseguro que no és cap foguessa sinó que respon a la realitat. Des del mes de juliol visc en un nou lloc, molt millor acondicionat que l'anterior, gairebé és impossible tota comparació, pel qual estic molt satisfet (m'agradaria tant ~~ensenyar-li!~~ ensenyar-li!), no deixa de ser un pis, però és molt diferent a tots els altres, té molta bona vista, és molt soledat i ben situat, de debó que estic molt content per mi i per la meua mare, és un dels fruits dels seus esforços després de 40 anys a la fàbrica i d'una vida no gaire afortunada. La qüestió és que espero que vostè ben aviat faci ús de la nova adreça, què li sembla? Ja li he dit que tinc moltes coses per contar-li però considero que totes avui potser l'avorrixin, per tant, serà un altre dia, de ben segur que sí. Mentrestant recordi que a Capellades encara hi té aquell "lector apassionat", recorda?, i sobretot un amic. Rebi, com a prova d'això, una forta abraçada.

Arreveure!

J. Pinyol